

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Győri Ítéltábla (Węgry)
w dniu 10 lipca 2018 r. – Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. / DAF TRUCKS N.V.**

(Sprawa C-451/18)

(2018/C 319/18)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Győri Ítéltábla

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i wnosząca apelację: Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

Strona pozwana i druga strona postępowania apelacyjnego: DAF TRUCKS N.V.

Pytania prejudycjalne

Czy wykładni przepisu dotyczącego jurysdykcji szczególnej, zawartego w art. 7 pkt 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że „miejsce, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę” stanowi podstawę jurysdykcji sądu, do którego wniesiono skargę, jeżeli:

- siedziba lub główne przedsiębiorstwo lub centrum interesów majątkowych strony powodowej, która twierdzi, że poniosła szkodę, znajduje się w danym państwie;
- żądanie strony powodowej skierowane przeciwko jednej pozwanej, producentowi samochodów ciężarowych mającemu siedzibę w innym państwie członkowskim, opiera się na naruszeniu [stwierdzonym] w drodze [decyzji] Komisji Europejskiej na podstawie art. 101 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dawnego art. 81 ust. 1 WE), polegającym na dokonaniu ustaleń w zmwie dotyczących ustalania cen i podwyższania cen brutto w Europejskim Obszarze Gospodarczym, która to decyzja ma innych adresatów oprócz pozwanej;
- strona powodowa nabyła jedynie samochody ciężarowe wyprodukowane przez inne przedsiębiorstwa uczestniczące w kartelu;
- żadne dane nie wskazują, że jakiegokolwiek ze spotkań uznanych za ograniczające konkurencję miało miejsce w państwie sądu, do którego wniesiono skargę;
- strona powodowa nabywała głównie samochody ciężarowe – jej zdaniem po zniekształconych cenach – w państwie sądu, do którego wniesiono skargę, i w tym celu zawierała umowy leasingu przewidujące automatyczne przeniesienie własności przedmiotu leasingu po zakończeniu okresu umowy z przedsiębiorstwami działającymi we wspomnianym państwie, lecz, jak wynika z jej własnych twierdzeń, strona powodowa negocjowała bezpośrednio z dealerami pojazdów, a leasingodawca dodawał do cen uzgodnionych przez stronę powodową swoją własną marżę zysku i koszty leasingu, przy czym prawo własności pojazdów było przenoszona na stronę powodową po wykonaniu umowy leasingu, w chwili jej zakończenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.